

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

UPRAVNI SUD U SPLITU
PRIMLJENO
Dana: 13. 12. 2021

REPUBLIKA HRVATSKA
POSLOVNI BROJ: Usz-2639/21-8
INSPEKTORAT

Prijelaznica: 23-12-2021	
Ime i prezime: _____	
Mjesto: _____	
Datum: _____	
Podpis: _____	
Mjesto: _____	

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Senke Orlić Zaninović predsjednice vijeća, mr. sc. Inge Vezmar Barlek i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te sudske savjetnice Dijane Filipčić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Cipicco d.o.o. iz Zagreba, Rockefellerova 36, koje zastupa Feliks Dukan, odvjetnik u Solinu, Zvonimirova 75, protiv tuženika Ministarstva graditeljstva i prostornoga uređenja Republike Hrvatske, Zagreb, Ulica Republike Austrije 20, radi troškova izvršenja rješenja, odlučujući o prijedlogu za obnovu spora Državnog inspektorata Republike Hrvatske, Zagreb, Šubićeva 29, protiv točke II presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Usz-4050/19-2 od 22. siječnja 2021., na sjednici vijeća održanoj 12. studenoga 2021.

presudio je

I Dopušta se obnova spora i stavlja izvan snage točka II presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Usz-4050/19-2 od 22. siječnja 2021.

II Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Ministarstva graditeljstva i prostornoga uređenja Republike Hrvatske, KLASA: UP/II-362-02/15-25/5, URBROJ: 531-07-2-2-16-6 od 27. travnja 2016.

III Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova spora.

Obrazloženje

1. Presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Usz-4050/19-2 od 22. siječnja 2021. su pod točkom I izreke poništena presuda i rješenje Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: Uslgr-403/16-13 od 4. travnja 2018. Točkom II izreke poništeno je rješenje Ministarstva graditeljstva i prostornoga uređenja Republike Hrvatske KLASA: UP/II-362-02/15-25/5, URBROJ: 531-07-2-2-16-6 od 27. travnja 2016., a točkom III izreke je naloženo tuženiku da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 3.906,25 kn u roku od 60 dana od dostave ove presude.
2. Državni inspektorat Republike Hrvatske je, navodeći da je na temelju članka 24. stavka 1. točke 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o ustrojstvu i djelokrugu Ministarstava i drugih središnjih tijela državne uprave (Narodne novine, 116/18.) preuzeo inspekcijske poslove građenja iz djelokruga Ministarstva graditeljstva i prostornoga uređenja, podnio Sudu prijedlog za obnovu spora.

2.1. Navodi da je tužitelj lažno izjavio kako mu zaključak o rješavanju zahtjeva za izuzeće Povjerenstva nije dostavljen. Predlagatelj je izvršio uvid u spis Ministarstva prostornoga uređenja, graditeljstva i državne imovine (ranije Ministarstva graditeljstva i prostornoga uređenja) te je utvrdio da je zaključak Ministra graditeljstva i prostornoga uređenja, KLASA: UP/1-362-02/16-14/1, URBROJ: 531-01-16-4 od 12. travnja 2016., kojim se odbija zahtjev za izuzeće Vladimira Vekića, predsjednika Povjerenstva za žalbe te Sanje Safner i Milana Lončara, članova Povjerenstva, otpremljen tužitelju 18. travnja 2016. Iz priložene dostavnice povratnice vidljivo da je pošiljka uručena u poštanski pretinac 6. Na dostavnici je štambilj opunomoćenika, potpis dostavljača i žig pošte s danom 20. travnja 2016. Zaključuje da je dostava zakonito izvršena stavljanjem pismena u poštanski pretinac.

2.2. Navodi da je tužitelj lagao kako mu naprijed navedeni zaključak nije dostavljen, što je vidljivo iz žalbe na prvostupanjsku presudu. Smatra kako, budući da protiv zaključka kojim se odlučuje o izuzeću nije dopuštena žalba, okolnost je li dostavljen tužitelju nije od utjecaja na zakonitost rješenja tuženika. Predlaže Sudu da dopusti obnovu postupka po osnovi članka 76. stavka 1. točke 4. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda RH, 29/17. i 110/21., dalje: ZUS) i stavi izvan snage točku II navedene presude.

3. Tužitelj u odgovoru na prijedlog, koji je pozvan dostaviti na temelju odredbe članka 77. stavka 2. ZUS-a, smatra kako Državni inspektorat Republike Hrvatske nije ovlašten za podnošenje prijedloga za obnovu spora.

3.1. Opreza radi ističe kako podnositelj nije doveo u sumnju zakonitost presude, a tvrdnja da je poništavanje rješenja utemeljeno na lažnom iskazu tužitelja je promašeno, jer se u žalbi argumentirano i razložno pozvao na činjenice koje su relevantne za poništenje presude i rješenja Upravnog suda u Splitu. Te navode tuženik nije osporio, može se smatrati da se s istima suglasio, jer navode nije opovrgnuo u žalbenom postupku niti je predložio provođenje dokaza. Žalbeno vijeće je na temelju raspoložive dokumentacije koja je sadržana u spisima tuženika i Upravnog suda u Splitu utvrdilo da su ispunjene pretpostavke za usvajanje žalbe. Budući da tuženik tvrdnje nije osporavao iako je bio pozvan na davanje odgovora na žalbu, smatra da prijedlog treba odbaciti. Potražuje trošak spora.

4. Prije svega, neosnovan je prigovor tužitelja kako je prijedlog podnesen od neovlaštene osobe. To iz razloga što je podnositelj u prijedlogu naveo mjerodavnu zakonsku osnovu na temelju koje je preuzeo poslove tuženika.

5. Ocjenjujući dopuštenost prijedloga za obnovu spora, Sud, imajući na umu sadržaj prijedloga, nalazi da su ispunjeni uvjeti za obnovu spora propisani odredbom članka 76. stavka 1. točke 6. ZUS-a, prema kojoj će se spor okončan presudom obnoviti na prijedlog stranke ako stranka sazna za nove činjenice ili nađe ili stekne mogućnost da upotrijebi nove dokaze na temelju kojih bi spor bio povoljnije riješen za nju da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni ili upotrijebljeni u prijašnjem sudskom postupku.

6. Točkom II. izreke presude, čija obnova se predlaže, Sud je poništio rješenje tuženika KLASA: UP/II-362-02/15-25/5, URBROJ: 531-07-2-2-16-6 od 27. travnja 2016., kojim je odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Uprave za inspekcijske poslove, Područnog ureda u Splitu, Služba Split II za ostalo područje Splitsko-dalmatinske županije, KLASA: UP/I-362-02/12-02/02548, URBROJ: 531-07-1-2-2-15-92 od 25. rujna 2015., kojim su mu određeni troškovi izvršenja rješenja u iznosu od 5.121.587,64 kn.

7. Takvu odluku Sud je donio budući da na temelju podataka spisa nije mogao otkloniti tužbeni prigovor da čelnik tijela nije odlučio o zahtjevu tužitelja za izuzeće službenih osoba, s čim u vezi se u presudi navodi: „Naime, zaključak kojim se odlučuje o izuzeću službene osobe u smislu odredbi članka 24. ZUP-a, je procesna odluka protiv koje doista nije dopuštena posebna žalba, što proizlazi iz odredbe članka 77. stavka 5. ZUP-a. Međutim istom odredbom je propisano da se zaključak može pobijati žalbom protiv rješenja kojim se rješava u upravnoj stvari. S obzirom da se u konkretnom slučaju radi o zahtjevu za izuzeće službenih osoba drugostupanjskog tijela, zaključak kojim se odlučuje o izuzeću dopušteno je pobijati tužbom kojom se zahtjeva ocjena zakonitosti odluke o glavnoj stvari, a tužitelj u tužbi iznosi prigovore da nije odlučeno o izuzeću službenih osoba koje su rješavale žalbu. Budući da se zaključak o izuzeću donosi i po zahtjevu stranke, zaključak je, suprotno stajalištu prvostupanjskog suda, nužno dostaviti stranci koja je zahtjev podnijela kako bi učinkovito dopuštenim pravnim lijekovima mogla štiti svoja prava.“

8. Uz prijedlog za obnovu spora, Sudu je dostavljen zaključak Ministra graditeljstva i prostornoga uređenja, KLASA: UP/1-362-02/16-14/1, URBROJ: 531-01-16-4 od 12. travnja 2016., kojim se odbija zahtjev za izuzeće Vladimira Vekića, predsjednika Povjerenstva za žalbe te Sanje Safner i Milana Lončara, članova Povjerenstva, podnesen u predmetima KLASA: UP/II-362-02/15-25/5 i KLASA: UP/II-362-02/15-04/14. Nadalje je priložen i preslik dostavnice iz koje proizlazi da je zaključak uredno dostavljen tužitelju 20. travnja 2016. ubacivanjem u poštanski pretinac, sukladno odredbi članka 85. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, 47/09).

9. S obzirom da je predlagatelj novim dokazom (koji Sudu nije bio poznat u vrijeme donošenja ranije presude, a postojao je) dokazao spornu činjenicu da je odlučeno o zahtjevu za izuzeće te da je to rješenje uredno dostavljeno tužitelju, Sud je na temelju odredbe članka 77. stavka 3. ZUS-a presudio kao pod točkom I izreke te je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a tužbeni zahtjev kao neosnovan odbio (točka II izreke).

10. Tužitelj nema pravo na naknadu troškova spora na temelju odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a, jer u sporu nije uspio (točka III izreke).

U Zagrebu 12. studenoga 2021.

Predsjednica vijeća
Senka Orlić Zaninović, v.r.

Za točnost otpisatka – ovlaštenu službenicu

Tanja Nemčić

